

**NÂNG CAO CHẤT LƯỢNG BÀI GIẢNG TỪ MỐI
QUAN HỆ GIỮA GIẢNG VIÊN VÀ HỌC VIÊN
TẠI TRƯỜNG CHÍNH TRỊ LÊ DUẨN**

Ths. Nguyễn Thị Chính

Giảng viên Khoa Nhà nước và Pháp luật

Có thể nói, là một người giảng viên, mong muốn lớn nhất, trăn trở lớn nhất trong công việc đó chính là làm sao có được những bài giảng tốt. Và mong muốn đó càng trở nên cấp thiết hơn đối với những giảng viên tại các trường chính trị nói chung và Trường Chính trị Lê Duẩn nói riêng.

Trường Chính trị Lê Duẩn với nhiệm vụ là trung tâm đào tạo cán bộ của tỉnh Quảng Trị. Ngoài ra, Nhà trường còn hợp tác đào tạo lý luận chính trị cho cán bộ hai tỉnh Salavan và Savanakhet của nước bạn Lào. Vì vậy, trong công tác giảng dạy diễn ra nhiều mối tương tác quan hệ như: đồng nghiệp với đồng nghiệp, giảng viên với học viên, học viên với học viên... Trong phạm vi bài viết này, tôi xin đề cập đến mối quan hệ giữa giảng viên và học viên để phân tích, luận giải, rút ra những yếu tố tác động của

mối quan hệ nhằm nâng cao chất lượng bài giảng.

Thực hiện nhiệm vụ đào tạo, bồi dưỡng cán bộ, hằng năm Nhà trường tiếp nhận hàng trăm đối tượng học viên từ các sở, ban, ngành đến các huyện, thị và cơ sở. Khác với những đối tượng khác như học sinh, sinh viên, học viên của trường đều là những người đã kinh qua công tác, họ là những người có chức vụ hoặc đã được quy hoạch vào các chức vụ tại các cơ quan, đơn vị. Chính vì vậy, học viên là người nắm những kiến thức từ thực tế, có mối quan hệ rộng, am hiểu nhiều lĩnh vực... Với đối tượng học viên như vậy, giảng viên sẽ có nhiều điều kiện thuận lợi trong việc truyền thụ kiến thức nhưng đồng thời cũng tạo ra không ít áp lực đối với giảng viên (đặc biệt là các giảng viên trẻ). Nhận thức được điều đó nên trước các giờ lên lớp, hầu hết tất cả

KỶ NIỆM 70 NĂM THÀNH LẬP TRƯỜNG CHÍNH TRỊ LÊ DUẨN (10/9/1945-10/9/2015)

các giảng viên của Nhà trường đều chuẩn bị chu đáo nội dung của bài giảng. Hằng năm, song song với công tác giảng dạy, giảng viên ở tất cả các khoa đều tổ chức đi thực tế cơ sở để thu thập thông tin từ thực tiễn từ đó làm phong phú, sinh động thêm nội dung bài giảng, đồng thời còn chỉ ra những vướng mắc giữa lý luận và thực tiễn cần tháo gỡ. Trong các buổi thảo luận, học viên là người trình bày ý kiến, suy nghĩ của mình. Từ hình thức này, giảng viên có thể kiểm tra kiến thức học viên tiếp thu được, đồng thời là cơ hội để giảng viên hiểu rõ hơn những kiến thức từ nhiều lĩnh vực mà học viên mang lại, đó là những kiến thức từ thực tiễn mà học viên đã biết, đã hiểu, đã áp dụng thông qua công việc hằng ngày của họ. Thông qua đó, giảng viên có thể kiểm nghiệm lại tính hiệu quả giữa lý luận và thực tiễn. Đối với người giảng viên, bên cạnh các kênh thu thập thông tin ở trên lớp thì lúc giải lao cũng chính là cơ hội để người giảng viên và học viên gần gũi, trao đổi, tâm sự. Thông qua những buổi nói chuyện đó, người giảng viên hiểu được đối tượng học viên đến trường học họ cần cái gì? Cần như thế nào?... Và khi người giảng viên xác định được những mục tiêu ấy thì sẽ rút ra những kinh nghiệm bổ ích cho bản thân để từ đó giảng viên tự tìm tòi, bổ sung, hoàn chỉnh bài giảng của mình khi lên lớp, đó chính là sự kết hợp giữa lý luận và thực tiễn trong từng bài giảng. Và cũng qua đó, người giảng viên có thể sưu tầm được những tài liệu từ học viên, những kinh nghiệm, chia sẻ của họ mà họ đã đúc rút được từ thực tế công việc và cuộc sống. Đó là những bằng chứng sống động để người giảng viên có thể tham khảo. Ngoài ra, Nhà trường cũng đã tiến hành lấy phiếu thăm

dò, đánh giá ý kiến của học viên sau những giờ giảng nhằm nắm rõ hơn tình hình giảng dạy của các giảng viên, và cũng thông qua những ý kiến phản hồi từ phía học viên để giảng viên rút kinh nghiệm cho bản thân trong quá trình giảng dạy của mình.

Tuy nhiên, trong thực tế để nâng cao chất lượng bài giảng từ mối quan hệ giữa giảng viên và học viên thì công tác này còn gặp phải những khó khăn sau:

Thứ nhất, tâm lý ngại từ phía học viên, một số học viên họ ngại nói thẳng, ngại góp ý trực tiếp với chính giảng viên đã giảng dạy nên một số giảng viên sẽ rất khó khăn để nhận ra được những thiếu sót của mình trong quá trình lên lớp cũng như khó khai thác các thông tin cần thiết để phục vụ bài giảng cho mình từ phía học viên.

Thứ hai, hầu hết đội ngũ giảng viên của Nhà trường đều được đào tạo bài bản và đã học xong cao học, có những kiến thức chuyên sâu và có phương pháp luận về chuyên ngành mình giảng dạy nhưng am hiểu thực tế của họ (đặc biệt là đối với những giảng viên trẻ) còn nhiều hạn chế nên sẽ rất lúng túng, bị động trong khi thực hiện các giờ giảng ở trên lớp. Trong một số bài giảng ở một số phần, kiến thức đã cũ, đã lạc hậu không còn phù hợp. Trong khi đó, về phía học viên, thông qua công việc hằng ngày của mình, họ đã biết và đã áp dụng những nội dung mới. Vì vậy, nếu giảng viên không tìm hiểu, không tiếp cận với cái mới mà giảng lại những nội dung đã cũ kỹ, đã lạc hậu thì không những không phát huy được tính hiệu quả giữa lý luận và thực tiễn mà còn gây tâm lý khó chịu cho người học.

Thứ ba, thiếu các phương tiện, hình thức truyền tải những ý kiến đánh giá, phản

KỶ NIỆM 70 NĂM THÀNH LẬP TRƯỜNG CHÍNH TRỊ LÊ DUẨN (10/9/1945-10/9/2015)

hỏi của học viên về chất lượng giờ giảng của giảng viên khi lên lớp. Hầu hết nhiều ý kiến nhận xét, đánh giá của học viên đều được thông qua kênh truyền miệng thiếu tính khoa học và độ chính xác nhiều lúc chưa cao. Nhà trường từng đã tiến hành việc lấy phiếu đánh giá, lấy ý kiến từ học viên. Đây là cách làm hay để học viên thẳng thắn góp ý trong các giờ giảng của từng giảng viên. Tuy nhiên công tác này chưa được tiến hành thường xuyên, liên tục nên chưa tạo ra được tính nhất quán cũng như chưa tổng hợp được tất cả những ý kiến góp ý từ phía học viên.

Từ sự phân tích những thuận lợi và khó khăn trong mối quan hệ giữa giảng viên và học viên nhằm nâng cao chất lượng bài giảng, theo tôi để phát huy được tính tích cực của mối quan hệ đó cần thực hiện các giải pháp sau:

Một là, giảng viên phải là người khơi gợi được ý kiến từ học viên bằng cách đặt các câu hỏi mở trong các giờ lên lớp để người học thẳng thắn trình bày ý kiến của mình. Thông qua những thông tin mà họ chia sẻ, người giảng viên sẽ rút kinh nghiệm để phát huy những mặt tích cực và hạn chế những mặt tiêu cực trong quá trình giảng dạy của mình.

Hai là, người giảng viên trước hết phải xác định được đối tượng học viên từ đó trong từng bài giảng của mình, giảng viên phải biết kết hợp giữa lý luận và thực tiễn. Thuận lợi của người giảng viên đó chính là học viên từ nhiều đối tượng khác nhau, mỗi người am hiểu mỗi lĩnh vực nên khi giao lưu, tiếp xúc giảng viên sẽ có được cái nhìn tổng hợp những kiến thức từ thực tiễn mà học viên mang lại. Và muốn khai

thác được nhiều những thông tin như thế, giảng viên phải là người chủ động tăng cường giao lưu, tiếp xúc, tạo sự thân thiện, gần gũi nhằm khai thác thêm thông tin từ phía học viên cũng như tích cực tham gia công tác thực tế nhằm nâng cao kiến thức để phục vụ cho công việc của bản thân.

Ba là, Nhà trường cần chú trọng đến các phương tiện, hình thức khoa học thu thập thông tin từ phía học viên đối với chất lượng giảng dạy của từng giảng viên để kịp thời có được hướng xử lý đúng đắn. Những giảng viên giảng tốt cần phát huy khả năng của mình hơn nữa, những giảng viên giảng chưa tốt cần học tập, tìm tòi biến “quá trình đào tạo thành tự đào tạo” về kỹ năng nghề nghiệp.

Có thể thấy rằng, để nâng cao chất lượng của một bài giảng cần nhiều yếu tố trong đó việc xây dựng mối quan hệ giữa giảng viên và học viên cũng là một yếu tố thiết thực nhằm góp phần quan trọng trong công tác giảng dạy của nhà trường. Để xây dựng Nhà trường ngày càng vững mạnh, hơn ai hết bản thân mỗi giảng viên phải là người tự tìm tòi, tự hoàn thiện kiến thức lẫn kỹ năng cho mình để mỗi một giờ giảng thực sự có ý nghĩa, mỗi một bài giảng thực sự cô đọng lại trong tâm trí của từng học viên, mỗi một cán bộ viên chức Nhà trường đều chung tay góp phần xây dựng mái trường vững mạnh để Nhà trường xứng đáng với tầm vóc của một trường chính trị cấp tỉnh./.